Lieta Nr. A42657207
A5432-09/36

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2009.gada 5.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Kudrēviča,

piedaloties pieteicējam *V.M.*, pietiecēja pilnvarotajai pārstāvei – *B.D.*,
Atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim Jurim Šulcam,

2009.gada 12.maijā atklātā tiesas sēdē Lielā ielā 4, Liepājā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.M.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 18.oktobra lēmuma Nr.19/37313 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta Kurzemes reģionālā iestāde (turpmāk arī – VID KRI) no 2007.gada 27.aprīļa līdz 2007.gada 19.jūlijam veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu *V.M.* (turpmāk arī – pieteicējs) par 2004. un 2005.gadu, kura rezultātā tika sastādīts audita pārskats Nr.139 un VID Kurzemes reģionālās iestādes nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece 2007.gada 19.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.5.1.1-8/139, ar kuru papildu nomaksai budžetā tika aprēķināti Ls 53247,09, no tiem: iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 22980,81, soda nauda Ls 22980,81, nokavējuma nauda Ls 7285,47, kā arī nolemts samazināt skaidrās naudas uzkrājumus uz 2004.gada sākumu par Ls 104 500,00.

[1.1] Nepiekrītot VID Kurzemes reģionālās iestādes nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2007.gada 19.jūlijā pieņēma lēmumam Nr.5.1.1-8/139, pieteicējs to apstrīdēja VID Kurzemes reģionālās iestādes direktoram. VID Kurzemes reģionālās iestādes direktors ar 2007.gada 20.augusta lēmumu Nr.1-5/90 un 2007.gada 22.augusta lēmumu Nr.1-5/90-1 nolēma atstāt negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[1.2] Pieteicējs VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora 2007.gada 20.augusta lēmumu Nr.1-5/90 un 2007.gada 22.augusta lēmumu Nr.1-5/90-1 apstrīdēja VID ģenerāldirektoram (turpmāk arī – VID vai atbildētājs), kurš ar 2007.gada 18.oktobra lēmumu Nr.19/37313 (turpmāk – arī Lēmums) ***atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu daļā*** par papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 17805,67, soda naudu Ls 17805,67 un nokavējuma naudu Ls 5375,85, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 83800 apmērā ***un atcēla daļā*** par papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 5175,14, soda naudu Ls 5175,14 un nokavējuma naudu Ls 1909,62, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 20700 apmērā.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[1.2.1] Atbildētājs pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 81.pantu norāda, ka nodokļu maksātājs sūdzībā neapstrīd audita laikā noteiktos naudas līdzekļu avotus un līdzekļu izlietojumu posteņus, kā arī izvēlēto aprēķinu metodi, bet apstrīd tikai skaidrās naudas līdzekļu uzkrājumu neatzīšanu, tad lieta skata tikai minētajā daļā, proti, pārsūdzētajā daļā.

Tā kā no VID KRI rīcībā esošās informācijas par pieteicēja veiktajiem darījumiem 2003., 2004.un 2005.gadā var konstatēt, ka izdevumi (nekustamo īpašumu pirkšana) ievērojami pārsniedz minētajos taksācijas periodos gūtos ienākumus (darba alga, nekustamo īpašumu un kokmateriālu pārdošana), tad VID KRI bija tiesisks pamats atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākumu nodokli" 22.panta otrās, trešās daļas un 3.[1]daļas nosacījumiem pieprasīt pieteicējam iesniegt papildu deklarācijas par 2003., 2004.un 2005.gadu, kā arī izmantot tās rīcībā esošo informāciju un nodokļa maksājumus noteikt uz aprēķina pamata.

[1.2.2] Attiecībā uz pieteicēja argumentiem par skaidrās naudas uzkrājumiem uz 2004.gada 1.janvāri atbildētājs konstatē sekojošo.

Izvērtējot VID KRI pārbaudes materiālos norādīto informāciju par pieteicēja deklarētajiem dāvinājumiem, secina, ka konkrētajā gadījumā pārbaudes laikā ir detalizēti izvērtētas katra norādītā dāvinātāja iespējas veikt norādīto dāvinājumu (informācija par pensiju un darba algas apmēriem, īpašumu neesamību). Līdz ar to Lēmumā konstatēts, ka VID KRI pamatoti nav atzinusi pieteicēja deklarācijā norādītos dāvinājumus no *A.P.* Ls 35000, no *Ja.M.* (vecmāte) Ls 10600, no *S.M.* (māte) Ls 14500 (nav pierādīta dārglietu esamība, to saņemšana mantojumā un pārdošana), no tēva *J.M.* Ls 42500 apjomā.

[1.2.3] Attiecībā uz pieteicēja piederošo transporta līdzekļu pārdošanu (sūdzībai pievienota CSDD izziņa un saraksts par pārdošanas vērtību, līgumi par traktortehnikas pārdošanu), atbildētājs Lēmumā uzskata, ka VID KRI pamatoti uzskatījusi, ka konkrētie ieņēmumi nevarēja būt par pamatu uzkrājumiem uz 2004.gadu 1.janvāri.

VID nav pamata uzskatīt, ka ieņēmumi, ka tika gūti 1994., 1995., 1996., 1997., 1998., 2000.gadā no automašīnu un traktortehnikas pārdošanas, varēja atrasties (nebija iepriekšējos periodos izlietoti) pieteicēja rīcībā uz 2004.gada 1.janvāri. Turklāt automašīnu pārdošana netiek apstiprināta ar darījumu apliecinošiem dokumentiem (norādīta to vērtība sarakstā).

[1.2.4] Sūdzībai VID ģenerāldirektoram pieteicējs ir pievienojis 2002.gadā noslēgtos notariāli apstiprinātos līgumus par 4 nekustamo īpašumu pārdošanu Ls 207000 apjomā. Pieteicējs pievienojis 2002.gada 13.marta līgumu par īpašuma (*/kadastra numurs/*) pārdošanu akciju sabiedrībai „Uzņēmēju trasta kompānija" Ls 8000 vērtībā, 2002.gada 13.marta līgumu par īpašuma (*/kadastra numurs/*) pārdošanu akciju sabiedrībai „Uzņēmēju trasta kompānija" Ls 6100 vērtībā, 2002.gada 23.maija līgumu par īpašuma (*/kadastra numurs/*) pārdošanu *Dz.J.* Ls 3000 vērtībā, 2002.gada 28.novembra līgumu par īpašuma (*/kadastra numurs/*) pārdošanu *J.G.* Ls 3600 vērtībā. Līdz ar to VID uzskata, ka atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtās daļas nosacījumiem konkrētos līgumus var atzīt par pamatu skaidrās naudas uzkrājumu atzīšanai Ls 20700 apjomā.

Tādējādi pieteicēja ar IIN apliekamais 2004.gada ienākums nosakāms Ls 45043 (Ls 65743,69- Ls 20700) un papildu nomaksai budžetā nosakāms IIN Ls 11260,75, nokavējuma nauda Ls 4155,22. Lēmumā norādīts, ka VID nav pamata papildu nomaksai budžetā noteikt IIN Ls 5175,14 (Ls 435,89 – Ls 11260,75) un soda naudu Ls 5175,14, nokavējuma naudu Ls 1909,62 (Ls 6064,84- Ls 4155,22). Līdz ar to Lēmumā secināts, ka VID KRI pieteicējam pamatoti par 2004.gadu papildu nomaksai budžetā

noteikusi IIN Ls 11260,75 (Ls 16435,89 – Ls 5175,14) un soda naudu Ls 11260,75, par 2005.gadu IIN Ls 6544,92 un soda naudu Ls 6544,92.

Attiecībā uz nokavējuma naudu, ņemot vērā minēto Lēmumā tiek uzskatīts, ka VID KRI par nokavējuma periodu no 2005.gada 19.aprīļa līdz 2007.gada 27.aprīlim (738 dienas) pamatoti aprēķinājusi nokavējuma naudu Ls 4155,22 (Ls 6064,84 – Ls 1909,62) un par periodu no 2006.gada 19.aprīļa līdz 2007.gada 27.aprīlim (373 dienas) nokavējuma naudu Ls 1220,63.

[1.2.5] Attiecībā uz nodokļu maksātāja norādēm, ka nav ievērots procesuālais termiņš attiecībā uz audita veikšanu, atbildētājs norāda, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešā daļa (likuma redakcija, kas spēkā no 2005.gada 1.janvāra) nosaka, ja maksātāja deklarētie ienākumi vai VID rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi neatbilst viņa izdevumiem taksācijas gadā, VID pieprasa šā panta $3.^1$daļā noteiktajā termiņā iesniegt papildu deklarāciju un taksācijas gada ienākumu deklarāciju, ja tā nav iesniegta šajā likumā noteiktajā kārtībā. Tādējādi šī panta trešā daļa neuzliek par pienākumu VID vienlaikus ar papildu deklarāciju pieprasīšanu uzsākt auditu. Tā kā VID KRI direktors 2007.gada 4.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.1-4/1117, ar kuru nolēma no 2007.gada 27.aprīļa veikt pieteicējam audita pārbaudi par 2004. un 2005.gadu, bet VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece 2007.gada 19.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.5.1.1-8/139 par audita rezultātiem, tad konkrētajā gadījumā nevar konstatēt, ka būtu pārsniegts likumdošanā noteiktais 90 dienu termiņš audita veikšanai.

[1.2.6] Atbildētāja ieskatā nepamatots ir pieteicēja arguments, ka nebija jādeklarē saņemtie dāvinājumi starp pirmās pakāpes radiniekiem. VID norāda, ka pieteicēja arguments ir pretrunā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 20.panta pirmās daļas nosacījumiem, kuru likuma 9.panta pirmajā daļā minēto ar nodokli neapliekamo ienākumu kopējā summa nepārsniedz četrkāršotu taksācijas gadam noteikto neapliekamā minimuma apmēru. Svarīgs ir saņemtā dāvinājuma apmērs un likums neparedz izņēmumus.

Atbildētājs vienlaikus norāda, ka no lietas materiāliem nevar konstatēt, ka VID KRI pārbaudes laikā būtu aprēķinājusi IIN par darījumiem, kas likuma izpratnē ir neapliekami kā to ir norādījis pieteicējs sūdzībā.

[2] 2007.gada 16.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 18.oktobra lēmuma Nr. 19/37313 atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2007.gada 20.novembra lēmumu pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42657207.

Pieteicējs uzskata Lēmumu par atceļamu, balstoties uz šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja ieskatā par pārbaudes sākumu nevar uzskatīt 2007.gada 27.aprīli, jo pieteicējam tikušas pieprasītas papildu deklarācijas 2006.gada 29.maijā pieprasījumā Nr.5.-1.2.-8/4226 par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2003., 2004. un 2005.gadu. Iepriekšminētais pieprasījums satur visas administratīvā akta pazīmes un radījis tiesiskas sekas – pārbaudes sākšanu. Minētos iebildumus pieteicējs pamato ar deklarācijas laikā spēkā esošajiem 2000.gada 26.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.331 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" 4.punktu: Valsts ieņēmumu dienests likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešajā daļā noteiktajā gadījumā rakstiski brīdina maksātāju par pārbaudes uzsākšanu un nosūta maksātājam par pārbaudes uzsākšanu un nosūta maksātājam aizpildīšanai papildu

deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem. Pieteicējs uzskata, ka likumdevējs ir noteicis, ka 2006.gadā līdz 27.septembrim deklarācijas pieprasīšanas brīdis un pārbaudes uzsākšanas brīdis sakrīt. Tādējādi pieteicējs uzskata, ka ienākumu pārbaude ir sākusies 2006.gada 29.maijā. 2006.gada 12.jūnijā pieteicējs iesniedza VID KRI deklarācijas par pieprasītiem gadiem. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka lēmums par audita (pārbaudes) rezultātiem bija jāpieņem līdz 2006.gada 27.augustam, kas netika darīts.

Vienlaikus pieteicējs uzskata, ka Lēmumā nepamatoti ir norādīts, ka šajā gadījumā jāpiemēro augstāka likumdošanas norma – likums, jo likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta astotajā daļā (redakcijā likuma norma spēkā līdz 2007.gada 1.janvārim) noteikts: „Kārtību, kādā uz aprēķinu pamata Valsts ieņēmumu dienests nosaka apliekamā ienākuma lielumu, kārtību un termiņu, kādā Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzama informācija par maksātāja ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem, un īpašumiem un to vērtības maiņu nosaka Ministru kabinets". Par to, ka pārbaudes uzsākšanas brīdis ir 2006.gada 29.maijs apliecina pieteicējs uzskatā arī tas, ka VID KRI ir aicinājusi dāvinātājus un dāvinājumu lieciniekus un ņēmusi paskaidrojumus, skaidrojusi dāvinājuma apstākļus. Atsaucoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešo daļu pieteicējs norāda, ka likumdevējs ir ierobežojis laiku attiecībā uz pārbaudes veikšanu, kas saistoša VID.

Tādējādi, pieteicējs uzskata, ka ar administratīvo aktu Nr.5.-1.2.-8/4226 no 2006.gada 29.maija ir uzsākušas pārbaudi un 2007.gada 4.aprīlī pieņemts jauns lēmums Nr.1-4/1117, kas nosaka atkal pārbaudes sākšanu, kas nesatur tiesisku pamatojumu jaunas pārbaudes uzsākšanai.

[2.2] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu, atbildētājs pamatoti esot ņēmis vērā pieteicēja iesniegtos nekustamā īpašuma pirkuma līgumus laika posmā no 2000.-2002.gadam.

[2.3] Pieteicējs pieteikumā pauž neizpratni par to, ko nozīmē VID vērtēšana. Gadījumā, ja par periodu no 1998.gada līdz 2004.gada 1.janvārim veikta pārbaude, audits vai citi kontroles pasākumi, tad kāpēc ar šiem vērtēšanas materiāliem nav iepazīstināts pieteicējs.

[2.4] Pieteicējs norāda, ka administratīvā procesa gaitā VID pie vienādiem tiesiskiem apstākļiem rīkojas dažādi, kas ir pretrunā ar administratīvā procesa principiem. Proti, likuma normā par informāciju no trešajām personām – CSDD, Tehniskās uzraudzības dienests, Zemesgrāmatu informācija ir ietverta vienā tiesību normā – likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtajā daļā.

Pieteicēja iesniegto izziņu no Ceļu satiksmes drošības direkcijas par pieteicēja rīcībā bijušajiem transportlīdzekļiem un dokumentus par pieteicēja rīcībā bijušo traktortehniku, atbildētājs neesot ņēmis vērā. Pieteicējs uzskata, ka ne VID KRI, ne VID ģenerāldirektors nav vērtējuši šos iesniegtos dokumentus, jo tie bija iesniegti pārsūdzot sākotnējo lēmumu, nevis iesniedzot deklarāciju un audita procesā, kas ir pretrunā ar Satversmes tiesas 2007.gada 11.aprīļa spriedumu lietā Nr.2006-28-01.

[2.5] Pieteicēja ieskatā pārsūdzētais Lēmums nav saprotams, piemērotās likuma normas nav skaidras un viennozīmīgas.

[2.6] Pieteicējs nepiekrīt ne pārsūdzētā lēmumā ietvertajiem atbildētāja konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, ne arī to juridiskajam vērtējumam. Pieteicēja ieskatā atbildētājam nav tiesību iejaukties privāto tiesību jomā un apšaubīt pieteicēja saņemtos dāvinājumus no tuviniekiem pamatojot tos ar sekojošo.

[2.6.1] Attiecībā par 1998.gadā saņemto dāvinājumu no savas mātes *S.M.* Ls 14500 apmērā pieteicējs norāda, ka dāvinājums notika mājas kārtībā un tā tiesiskais pamatojums ir noteikts Civillikuma 1912., 1473., 1474.pantā. Dāvinājumu *S.M.* tiesā

nav atsaukusi, kā arī minēto faktu apstiprina 2007.gada 13.augustā Strazdes pagasta bāriņtiesā sastādītais apliecinājums. Fakts, ka nav iesniegta gada ienākumu deklarācija par 1998.gadu, nenozīmē, ka šāds dāvinājums nav noticis. Par deklarācijas neiesniegšanu ir piemērojams administratīvais sods, nevis dāvinājuma apšaubīšana. Vienlaikus pieteicējs norāda, ka *S.M.* pensijas apmērs laika periodā no 1999.gada līdz 2004.gadam nav nekādas nozīmes, jo dāvinājums noticis 1998.gadā, savukārt par periodu līdz dāvinājuma brīdim VID nekādu informāciju nav vērtējis. Pieteicējs norāda, ka informāciju no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras VID ir tiesīgs saņemt, taču publiskot citai personai adresētā administratīvā aktā nav tiesības.

[2.6.2] Attiecībā par *A.P.* dāvinājumu Ls 35000 apmērā, pieteicējs norāda, ka *M.Z.* (*A.P.* sieva) 2006.gada 2.novembrī paskaidrojusi VID, ka dāvinājums noticis, lai pabalstītu pieteicēja ģimeni. Pateicībā par 1998.gada dāvinājumu, lai kompensētu *A.P.* ģimenei dāvinājumu, pieteicējs 2007.gada 20.augustā dāvināja nekustamo īpašumu, */adrese/*, Talsos, ko *M.Z.* pateicībā pieņēma. Minētais dāvinājums reģistrēts Zemesgrāmatu nodaļā, */kadastra numurs/*, kas ir vēl viens apliecinājums, ka starp pieteicēju un *A.P.* ir noticis dāvinājums.

[2.6.3] Par pieteicēja tēva *J.M.* dāvinājumu Ls 42500 apmērā, pieteicējs norāda, ka VID ir vērtējis tikai laika periodu no 1999.gadam līdz 2003.gadam, kad viņš nomira, minētais laika posms ir īss un tas nesniedz patiesu priekšrakstu par cilvēka materiālo stāvokli. Tādējādi pieteicējs uzskata, ka atbildētājs pienācīgi nav izvērtējis, bet izteicis apgalvojumu, ka *J.M.* nevarēja būt tādi naudas uzkrājumi. Vienlaikus pieteicējs norāda, ka par 2003.gada veiktajiem darījumiem līdz 2004.gada 1.aprīlim *J.M.* nevarēja fiziski iesniegt, jo 2003.gada 29.aprīlī mira, tādējādi pieteicējs uzskata, ka VID liek iesniegt tiesību normās neparedzētus pierādījumus.

[2.7] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs administratīvā procesa pirmstiesas izskatīšanas gaitā VID neesot uzklausījis pieteicēja viedokli, līdz ar to pārkāpis Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto. Lēmumā netika norādīti iemesli pieteicēja viedokļa nerespektēšanai, pieteicējam pieņemts nelabvēlīgs administratīvais akts neievērojot ne tikai likumdošanas akti, bet arī vispārējo tiesību principi.

[3] 2008.gada 28.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID paskaidrojums, kurā VID pieteikumu par Lēmuma atcelšanu neatzīst pamatojoties uz Lēmumā minētiem argumentiem, kā arī pamatojoties uz sekojošo.

[3.1] VID KRI pārbaudes materiālos norādīts, ka Pieteicējs atbilstoši VID KRI 2006.gada 29.maija pieprasījumam Nr.5.-1.2.-8/4226 2006.gada 12.jūnijā VID KRI iesniedza papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2003., 2004. un 2005.gadu, bet 2006.gada 5.decembrī pieteicējs iesniedza precizētās papildu deklarācijas par 2004. un 2005.gadu.

Papildu deklarācijā par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem pieteicējs deklarējis skaidrās naudas uzkrājumus 2003.gada sākumā Ls 80000 apjomā, kuri veidojušies no fizisko personu dāvinājumiem. Pie papildu deklarācijām pieteicējs pievienojis 2006.gada 12.jūnija paskaidrojumu par skaidrās naudas izcelsmes avotiem, kurā norādījis, ka uz 2003.gada sākumu viņam piederējuši skaidrās naudas uzkrājumi Ls 80000, kuri veidojušies no minēto personu dāvinājumiem un viņa paša iepriekšējo gadu uzkrājumiem, kā arī no darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem.

VID KRI, salīdzinot pieteicēja amatpersonas deklarācijā un papildu deklarācijā sniegto informāciju, secināja, ka nav iespējams konstatēt, kāds skaidrās naudas atlikums ir bijis pieteicējam uz 2004.gada 1,.janvāri un uz 2005.gada 1.janvāri, jo deklarētās

skaidrās naudas uzkrājumu summas amatpersonas un papildu deklarācijā ir atšķirīgas. Līdz ar to VID KRI secinājusi, ka atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturtās daļas un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 4.un 5.punkta nosacījumiem pieteicēja skaidrās naudas uzkrājumi Ls 104500 apmērā uz 2004.gada 1.janvāri nav atzīstami, jo skaidrās naudas izcelsme nav dokumentāri pierādīta.

[3.2] Atbildētājs norāda, ka VID pārbaudes laikā ir detalizēti izvērtētas katra norādītā dāvinātāja iespējas veikt norādīto dāvinājumu, un konkrēti.

[3.2.1] Pieteicēja māte *S.M.* 2006.gada 2.novembrī paskaidrojusi VID, ka viņas māte *L.G.* viņai mantojumā astoņdesmito gadu sākumā atstājusi zeltlietas, kuras deviņdesmito gadu sākumā pārdotas Rumbulas tirgū par apmēram Ls 10000. Šo naudu kopā ar saviem iekrājumiem Ls 4500 uzdāvinājusi pieteicējam, sakarā ar dēla piedzimšanu.

Audita laikā secināts, ka *S.M.* sniegtais paskaidrojums ir vispārējs un nav pamatots ar pierādījuma dokumentiem, paskaidrojumā nav minēts gads, kad nauda tika dāvināta. Audita rīcībā nav informācijas par *S.M.* darbavietu, līdz ar to nevar iegūt informāciju par viņas ienākumiem. Vienlaikus VID KRI pārbaudes laikā no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pieprasīja informāciju par *S.M.* pensiju laika posmā no 1996.gada maija, kas neliecina par to, ka *S.M.* varēja veidoties skaidrās naudas uzkrājumi. Tādējādi sniegtā informācija ir vērtējama kritiski un nevar kalpot par pierādījumu norādīto skaidrās naudas līdzekļu izcelsmei un esamībai.

[3.2.2] 2006.gada 2.novembrī *M.Z.* VID KRI paskaidrojusi, ka 1998.gadā *A.P.* uzdāvinājis pieteicējam – viņas znotam Ls 35 000, lai palīdzētu un atbalstītu viņa ģimeni. Tā kā *M.Z.* paskaidrojumā nav norādījusi, no kurienes *A.P.* radušies skaidrās naudas uzkrājumi, un pēc Valsts Zemes dienesta sniegtās informācijas *A.P.* nekustamie īpašumi nav piederējuši, tad audita rīcībā izvērtējot esošo informāciju par *A.P.* ienākumiem, apšaubīja minētās naudas summas dāvinājumu. Tādējādi sniegtā informācija ir vērtējama kritiski un nevar kalpot par pierādījumu norādīto skaidrās naudas līdzekļu izcelsmei un esamībai.

[3.2.3] Papildu deklarācijā par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem 2003.gadā pieteicējs deklarējis dāvinājumu Ls 42500 no tēva *J.M.*, kurš ir miris 2003.gada 29.aprīlī. Tā kā no VID rīcībā esošās informācijas tika konstatēts, ka *J.M.* piederēja nekustamais īpašums *„/Nosaukums/"* Dundagas pagastā, Talsu rajonā, kuru pēc viņa nāves mantojusi viņa sieva *H.B. J.M.* ir pieci bērni. Audita rīcībā izvērtējot esošo informāciju par *J.M.* ienākumiem, netika gūts apstiprinājums tam, ka *J.M.* varēja veidoties skaidrās naudas uzkrājumi (Ls 42500), kurus dāvināt pieteicējam. Tādējādi sniegtā informācija ir vērtējama kritiski un nevar kalpot par pierādījumu norādīto skaidrās naudas līdzekļu izcelsmei un esamībai.

[3.2.4] Attiecībā uz pieteicēja vecmātes *Ja.M.* dāvinājumu Ls 10600 apjomā VID konstatēja, ka *Ja.M.* dzimusi */dzimšanas dati/* un mirusi */miršanas dati/*. Audita rīcībā nav informācijas par *Ja.M.* ienākumiem. Pēc Valsts zemes dienesta informācijas *Ja.M.* nekustamie īpašumi nav piederējuši un auditā nav iegūti pierādījumi, ka *Ja.M.* varētu būt tādi naudas uzkrājumi. Pārbaudes laikā netika uzrādīts dokuments par naudas nodošanas faktu un paskaidrojumā nav informācijas, kad nauda dāvināta, kā arī nevar identificēt dāvanas devēja personību. Tādējādi sniegtā informācija ir vērtējama kritiski un nevar kalpot par pierādījumu norādīto skaidrās naudas līdzekļu izcelsmei un esamībai.

Līdz ar to audita rezultātā VID KRI pamatoti nav atzinusi pieteicēja deklarācijā norādītos dāvinājumus no *A.P.* Ls 35000, *Ja.M.* Ls 10600, *S.M.* Ls 14500 un *J.M.* Ls 42500 apmērā.

[3.3] Ņemot vērā iepriekš minēto VID pamatoti pieteicējam aprēķināja IIN Ls 17805,67, soda naudu Ls 17805,67 un nokavējuma naudu Ls 5375,85, kā arī noteica skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 83800 apmērā.

[3.4] Atbildētājs norāda, ka pieteicēja pieteikumā minētie argumenti ir ne tikai nepamatoti, bet arī pretrunā ar lietā nodibinātajiem faktiem, līdz ar to pieteicēja pieteikumu lūdz noraidīt, bet pārsūdzēto Lēmumu atstāt spēkā.

[4] Pieteicējs pieteikumā izteica arī lūgumu apturēt Lēmuma darbību.

Ar Administratīvās rajona tiesneses 2007.gada 26.novembra lēmumu noraidīts *V.M.* pieteikums par VID ģenerāldirektora 2007.gada 18.oktobra lēmuma Nr.19/37313 darbības apturēšanu.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve uzturēja pieteikumā ietvertos prasījumus un savos paskaidrojumos balstījās uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[6] Savukārt atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumā ietvertos prasījumus neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Iepazinusies ar lietas materiāliem un tiesas sēdē uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus pēc savas iekšējas pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu ***nav pamatots un tādēļ ir noraidāms*** turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un pamatotību. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar tiesību normām. Pamatotība tiek vērtēta, pārbaudot, vai iestāde veikusi lietderības apsvērumus tai likumā noteiktās rīcības brīvības ietvaros.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[9.1] VID KRI direktors 2006.gada 29.maija vēstulē Nr.5.-1.2.-8/4226 „Par deklarāciju iesniegšanu" pamatojoties uz VID rīcībā esošo informāciju un saskaņā ar 1993.gada 11.maija likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otro un trešo daļu lūdza pieteicēju personiski 15 darba dienu laikā no vēstules saņemšanas brīža VID KRI Talsu nodaļā Nodokļu kontroles pārvaldes Analīzes daļas galvenajai nodokļu inspektorei iesniegt iedzīvotāju ienākuma nodokļa ienākuma deklarācijas par 2004.un 2005.gadu, papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem 2003., 2004.un 2005.gadā *(lietas 112.lapa).*

[9.2] 2006.gada 12.jūnijā pieteicējs sniedza paskaidrojumus VID KRI, no kuriem izriet, ka uz 2003.gada sākumu viņa skaidrās naudas uzkrājumi ir Ls 80000, kas izveidojas no pieteicēja mātes *S.M.* dāvinājuma Ls 14500 apmērā, no *A.P.* dāvinājuma Ls 35000 apmērā, no pieteicējas vecmātes *Ja.M.* dāvinājuma Ls 10600 apmērā un pieteicēja iepriekšējo gadu uzkrājumiem, kā arī darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem. Vienlaikus norādot, ka 2005.gadā pārdevis transportlīdzekli (automašīnu)

par Ls 1300, 2003.gadā iegādājies motociklu par Ls 20, 2005.gadā iegādājies automašīnu par Ls 1500 *(lietas 199.lapa).*

[9.3] 2006.gada 12.jūnijā VID KRI galvenā nodokļu inspektore veica pieteicēja aptauju, sastādot maksātāja aptaujas veidlapa par 2003.gadu *(lietas 154.lapa),* par 2004.gadu *(lietas 163.lapa)* un par 2005.gadu *(lietas 179.lapa).*

[9.4] Pieteicējs 2006.gada 12.jūnijā VDI KRI iesniedza papildu deklarāciju par 2003.gadu, kurā pieteicējs uz 2003.gada sākumu deklarējis naudas uzkrājumu un īpašu kopējā vērtība Ls 107813,33, no tiem: skaidrās naudas uzkrājumi Ls 80000, īpašumā transportlīdzekļu kopējā vērtībā Ls 2220, nekustamo īpašumu kopējā vērtība Ls 25593,33. Pieteicējs deklarē, ka 2003.gadā ieguva naudas līdzekļus kopsummā Ls 65438,76, no tiem: dāvinājums Ls 42500, nekustāmā īpašuma pārdošanas ienākums Ls 3600, 2003.gada 3.jūlijā akciju sabiedrībā ,,Latvijas Unibanka" saņēmis kredītu Ls 9000, ieķīlājot sev piederošus nekustamos īpašumus saņēmis Ls 10338,76 *(lietas 155.-162.lapa).*

[9.5] Pieteicējs 2006.gada 12.jūnijā VDI KRI iesniedza papildu deklarāciju par 2004.gadu, kurā pieteicējs uz 2004.gada sākumu deklarējis naudas uzkrājumu un īpašu kopējā vērtība Ls 167989,33, no tiem: skaidrās naudas uzkrājumi Ls 104500, īpašumā transportlīdzekļu kopējā vērtībā Ls 2240, nekustamo īpašumu kopējā vērtība Ls 61249,33. Pieteicējs deklarē, ka 2004.gadā ieguva naudas līdzekļus kopsummā Ls 51745,26, no tiem: akciju sabiedrībā ,,Latvijas Unibanka" 2004.gada 25.maijā saņēmis kredītu Ls 20 000, ieķīlājot sev piederošus nekustamos īpašumus saņēmis Ls 31745,26 *(lietas 164.-170., 180.lapa).*

Savukārt 2006.gada 5.decembrī iesniegtajā VID KRI papildu deklarācijā par 2004.gadu pieteicējs deklarē to pašu, veicot izmaiņas, ka 2004.gadā ieguva naudas līdzekļus vēl arī aizdevuma veidā no fiziskas personas *Dz.J.* Ls 5000 apmērā *(lietas 173.lapa)*, līdz ar to pieteicējs jau deklarē, ka 2004.gadā ieguva naudas līdzekļus kopsummā Ls 56745,26 *(lietas 171.-178.lapa).*

[9.6] Pieteicējs 2006.gada 12.jūnijā VDI KRI iesniedza papildu deklarāciju par 2005.gadu, kurā pieteicējs uz 2005.gada sākumu deklarējis naudas uzkrājumu un īpašu kopējā vērtība Ls 177832,33, no tiem: skaidrās naudas uzkrājumi Ls 30000, īpašumā transportlīdzekļu kopējā vērtībā Ls 2240, nekustamo īpašumu kopējā vērtība Ls 145592,33. Pieteicējs deklarē, ka 2005.gadā ieguva naudas līdzekļus kopsummā Ls 94545,26, no tiem: nekustamā īpašuma pārdošanas ienākums Ls 33500, kustamā īpašuma pārdošanas ienākums Ls 1300, akciju sabiedrībā ,,Latvijas Unibanka" 2005.gada 10.jūnijā saņēmis kredītu Ls 28 000, ieķīlājot sev piederošus nekustamos īpašumus saņēmis Ls 31745,26 *(lietas 181.-189.lapa).*

Savukārt 2006.gada 5.decembrī iesniegtajā VID KRI papildu deklarācijā par 2005.gadu pieteicējs deklarē to pašu par 2005.gadā iegūtiem naudas līdzekļiem, veicot izmaiņas, ka uz 2005.gada sākumu deklarējis naudas uzkrājumu un īpašu kopējā vērtība Ls 181732,33, no tiem: skaidrās naudas uzkrājumi Ls 33900, īpašumā transportlīdzekļu kopējā vērtībā Ls 2240, nekustamo īpašumu kopējā vērtība Ls 145592,33. *(lietas 190.-198.lapa).*

[9.7] 2006.gada 24 maijā VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Analīzes daļas galvenais nodokļu inspektors sastādīja ***sākotnējo*** informāciju par fizisko personu *V.M. (Analītiskais apraksts fiziskai personai)*, no kura izriet, ka pēc Analīzes daļas rīcībā esošās informācijas pieteicēja izdevumi pārsniedz ieņēmumus 2003.gada par Ls 25747,15, 2004.gadā par Ls 83929,09 un 2005.gadā par Ls 26694,17. konstatēts, ka pieteicējs valsts amatpersonas deklarācijās norādījis, ka ir skaidras naudas uzkrājumi 2003.gadā – Ls 50000, 2004.gadā – Ls 20000, 2005.gadā – Ls 60000, savukārt pēc VID esošās informācijas pieteicējam maksimāli iespējamais naudas uzkrājums varēja būt

2003.gadā – Ls 24252,85, 2004.gadā – Ls (- 59676,23) un 2005.gadā – Ls (-86370,40), kā arī iespējams, ka pieteicējam nedeklarētie ienākumi 2003.gadā – Ls 25747,15, 2004.gadā – Ls 79676,23. Secināts, ka nepieciešami pieteicēja paskaidrojumi vairākos jautājumos, kā arī nepieciešams pieprasīt papildu deklarācijas par 2003., 2004. un 2005.gadu un gada ienākumu deklarācijas par 2004. un 2005.gadu *(lietas 204.-211.lapa).*

[9.8] 2006.gada 20.oktobrī pieteicējs sniedza paskaidrojumus VID KRI, no kuriem izriet, ka 2004.gada 20.maijā pieteicējs iegādājās nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*", Zemesgrāmatā iereģistrēts ar nosaukumu „*/Nosaukums/*", 2005.gada 2.februārī iegādājās nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*", Zemesgrāmatā iereģistrēts ar nosaukumu „*/Nosaukums/*", 2005.gada 1.aprīlī iegādājās nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*", Zemesgrāmatā iereģistrēts ar nosaukumu „*/Nosaukums/*", savukārt no nekustamā īpašuma „*/Nosaukums/*" tika atdalīts nekustamais īpašums „*/Nosaukums/*", kurš tika pārdots 2005.gada 23.novembrī *(lietas 200.lapa).*

[9.9] 2006.gada 2.novembrī *S.M.* sniedza VID KRI paskaidrojumus, kuros norāda, ka viņas māte 80.gadu sākumā atstāja mantojumā zeltlietas, kuras *S.M.* 90.gadu sākumā pārdeva Rumbulas tirgū, iegūstot apmēram Ls 10000. Šo summu un arī savu iekrājumus Ls 4500 apmērā uzdāvināja savam dēlam *V.M.*, sakarā ar dēla piedzimšanu *(lietas 201.lapa).*

[9.10] 2006.gada 2.novembrī *M.Z.* sniedza VID KRI paskaidrojumus, kuros norāda, ka 1998.gadā *A.P.* viņas znotam *V.M.* uzdāvināja Ls 35000, lai palīdzētu un atbalstītu viņa ģimeni *(lietas 202.lapa).*

[9.11] 2007.gada 14.martā VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Analīzes daļas galvenais nodokļu inspektors sastādīja ***atkārtotu*** informāciju par fizisko personu *V.M. (Analītiskais apraksts fiziskai personai)*, no kura izriet, ka Analīzes rezultātā konstatēts, ka pieteicējam uz 2003.gada sākumu ir izveidojies skaidrās naudas uzkrājums Ls 80000, kurš veidojies no iepriekšējo gadu uzkrājumiem, kā arī no darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem un fizisko personu dāvinājumiem skaidrā naudā. Analīzes rezultātā konstatēts, ka fizisko personu sniegtie paskaidrojumi par dāvināto skaidrās naudas izcelsmi ir apšaubāmi. Tādējādi ir nepieciešams veikt nodokļu auditu par 2004. un 2005.gadu uz aprēķina pamata (saskaņā ar 2006.gada 19.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.780 17.punktu) atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai par pieteicēja darījumiem noteikt ar nodokli apliekamo ienākumu. Komisijas ieteikums: iekļaut *V.M.* 2007.gada 2.ceturkšņa audita plānā *(lietas 213.-221.lapa).*

[9.12] VID KRI no 2007.gada 27.aprīļa līdz 2007.gada 19.jūlijam veica IIN auditu *V.M.* par 2004. un 2005.gadu, kura rezultātā tika sastādīts audita pārskats Nr.139 *(lietas 113.-153.lapa).*

[9.13] VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece 2007.gada 19.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.5.1.1-8/139, ar kuru pieteicējam papildu nomaksai budžetā tika aprēķināti Ls 53247,09, no tiem: iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 22980,81, soda nauda Ls 22980,81, nokavējuma nauda Ls 7285,47, kā arī nolemts samazināt skaidrās naudas uzkrājumus uz 2004.gada sākumu par Ls 104500,00 *(lietas 110.-111.lapa).*

[9.14] Nepiekrītot VID Kurzemes reģionālās iestādes nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces 2007.gada 19.jūlijā pieņēma lēmumam Nr.5.1.1-8/139, pieteicējs to apstrīdēja VID Kurzemes reģionālās iestādes direktoram *(lietas. lapa).*

[9.15] VID KRI direktors ar 2007.gada 20.augusta lēmumu Nr.1-5/90 *(lietas 97.-104.lapa)* un 2007.gada 22.augusta lēmumu Nr.1-5/90-1 *(lietas 105.-110.lapa)* nolēma atstāt negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[9.16] Pieteicējs VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora 2007.gada 20.augusta lēmumu Nr.1-5/90 un 2007.gada 22.augusta lēmumu Nr.1-5/90-1 apstrīdēja VID ģenerāldirektoram *(lietas 60.-65.lapa).* Pielikumā sūdzībai pieteicējs pievienojis rakstveida ziņas par pieteicēja kustamas un nekustamas mantas pārdošanu, un konkrēti.

[9.16.1] Pieteicējs uzrāda, ka pārdeva personisko mantu (transportlīdzekļus) 1994.gadā iegūstot naudas līdzekļus Ls 5850, 1995.gadā – Ls 7730, 1996.gadā – Ls5910, 1997.gadā – Ls 2250, 1998.gadā – Ls 2400, 2000.gadā – Ls 2160, savukārt 2002.gadā pārdeva vairākus nekustamos īpašumus, kas bijuši pieteicēja rīcībā vairāk nekā gadu, iegūstot naudas līdzekļus Ls 20700 *(lietas 66.-68lapa).*

Kā pierādījumu minētajam pieteicējs pievienojis:

1. Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2007.gada 7.augusta izziņu Nr.34, no kuras izriet, ka *V.M.* vārda uz 2007.gada 7.augustu reģistrēti un patreiz ir uzskaitē pieci transportlīdzekļi. Uz *V.M.* vārda laika posmā no 1992.gada līdz 2004.gadam bijuši reģistrēti 19 transportlīdzekļi *(lietas 71.-72.lapa);*

2. 1997.gada 14.oktobra Traktortehnikas pārdošanas – pirkšanas līgumu, no kura izriet, pieteicējs ir pārdevis traktoru T-40AM 1989.gada izlaiduma, */reģistrācijas numurs/* par Ls 1450 *(lietas 72.lapa)*; 1998.gada 28.jūlija Traktortehnikas pārdošanas-pirkšanas līgumu, no kura izriet, pieteicējs ir pārdevis piekabi MMZ-76829 1982.gada izlaiduma, */reģistrācijas numurs/* par Ls 300 *(lietas 73.lapa)*; 1998.gada 28.jūlija Traktortehnikas pārdošanas – pirkšanas līgumu, no kura izriet, pieteicējs ir pārdevis traktoru K-701 1982.gada izlaiduma, */reģistrācijas numurs/* par Ls 1500 *(lietas 74.lapa)*;

3. Notariāli apliecinātu 2002.gada 13.marta Pirkuma līgumu, no kura izriet, ka pieteicējs ir pārdevis sev piederošu nekustamo īpašumu (*/kadastra numurs/*) par Ls 8000 *(lietas 75.-80.lapa)*; notariāli apliecinātu 2002.gada 28.novembra Pirkuma līgumu, no kura izriet, ka pieteicējs ir pārdevis sev piederošu nekustamo īpašumu (*/kadastra numurs/*) par Ls 3600 *(lietas 81.-87.lapa)*; notariāli apliecinātu 2002.gada 13.marta Pirkuma līgumu, no kura izriet, ka pieteicējs ir pārdevis sev piederošu nekustamo īpašumu (*/kadastra numurs/*) par Ls 6100 *(lietas 88.-93.lapa)*; 2002.gada 23.maija Pirkuma-pārdevuma līgumu, no kura izriet, ka pieteicējs ir pārdevis sev piederošu nekustamo īpašumu (*/kadastra numurs/*) par Ls 3000 *(lietas 94.-95.lapa),* klāt līgumam pievienota Zemesgrāmatu apliecība *(lietas 96.lapa)*;

[9.16.2] Pieteicējs iesniedza 2007.gada 13.augusta Apliecinājumu, no kura izriet, ka *S.M.* (*/personas kods/*) un *V.M.* 1998.gada 28.martā noslēdza mutisku līgumu par to, ka *S.M.* dāvina pieteicējam Ls 14500. Minētā Apliecinājuma parakstu identitāti apliecina Strazdes pagasta bāriņtiesas priekšsēdētājs, norādot, ka dokumenta parakstītāju identitāte pārbaudīta pēc pases un paraksti veikti Strazdes pagasta bāriņtiesas priekšsēdētāja Jāņa Pugoviča klātbūtnē *(lietas 69.lapa).*

[9.17] 2007.gada 10.septembrī Latvijas republikas Finanšu ministrijas Lietvedības nodaļā saņemts *V.M.* vēstule, kurā pieteicējs skaidrojumu no nodokļu viedokļa par fiziskas personas audita sākumu viņa konkrētajā situācijā *(lietas 230.-231.lapa).*

[9.18] VID ģenerāldirektora pirmās vietnieces, Galvenās nodokļu pārvaldes direktores v.i. 2007.gada 26.septembrī sniedza atbildi Latvijas Republikas Finanšu ministrijai atbildi par *V.M.* 2007.gada 10.septembra vēstuli, kurā izsaka savu viedokli atbilstoši kompetencei., no kura izriet, ka pamatojoties uz tiesību normām, VID pieteicēja lietā nav pārkāpis normatīvajos aktos noteikto *(lietas 228.-229.lapa).*

[9.19] VID ģenerāldirektors ar 2007.gada 18.oktobra lēmumu Nr.19/37313 ***atstāja negrozītus apstrīdētos VID KRI direktora lēmumus daļā*** par papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 17805,67, soda naudu Ls 17805,67 un nokavējuma naudu Ls 5375,85, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 83800 apmērā ***un atcēla daļā*** par papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 5175,14, soda naudu Ls 5175,14 un nokavējuma naudu Ls 1909,62, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 20700 apmērā *(lietas 50.-58.lapa).*

[9.20] Pieteicējs 2009.gada 12.maijā tiesas sēdē iesniedza 2007.gada 20.augusta Dāvinājuma līguma, no kura izriet, ka *V.M.* dāvina *M.Z.* nekustamo īpašumu */adrese/*, Talsos. Puses vienojās, ka dāvinājums izdarīts atlīdzības nozīmē (Civillikuma 1933.pants), sakarā ar *M.Z.* un citu viņas radinieku sniegtajām materiālajām palīdzībām 1998. un vēlākajos gados. Puses dāvinājuma objektu novērtē naudas izteiksmē 35000 latu apmērā *(lietas 240.-241.lapa)*. Minētais dāvinājums reģistrēts Zemesgrāmatu apliecībā, uz kura pamata ar Zemesgrāmatas tiesneses 2007.gada 21.septembra lēmumu veikta īpašnieku maiņa *(lietas 29.-31.lapa).*

[10] Izvērtējot lietas materiālus un lietas dalībnieku paskaidrojumus *(skat. [1.2], [2.2] un [9.19] punktu)*, tiesa konstatē, ka pieteicējs pārsūdz Lēmumu tikai daļā, ar kuru pieteicējam noteikts papildu nomaksāt budžetā noteikto IIN Ls 17805,67, soda naudu Ls 17805,67 un nokavējuma naudu Ls 5375,85, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 83800 apmērā *(skat lietas 10.lapa)*. Savukārt ar Administratīvās rajona tiesa tiesneses 2007.gada 20.novembra lēmumu pieteikums ir pieņemts par Lēmuma atcelšanu pilnībā.

Tiesa konstatē, ka ierosināšanas lēmumā ir pieļauta pārrakstīšanas kļūda, tādējādi secināms, ka lietā nepastāv strīds par Lēmuma pamatotību daļā, ar kuru VID ģenerāldirektors atcēla pieteicējam noteikto papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 5175,14, soda naudu Ls 5175,14 un nokavējuma naudu Ls 1909,62, kā arī daļā par noteikto skaidrās naudas uzkrājumu samazinājumu uz 2004.gada sākumu Ls 20700 apmērā

No pieteikuma un lietā esošiem materiāliem kopsakarā ir secināms pieteicēja viedoklis, ka atbildētājs nepamatoti nav atzinis viņa skaidrās naudas uzkrājumus uz 2004.gadu Ls 83800 apmērā. Līdz ar to secināms, ka lietā pastāv strīds tieši par pieteicēja deklarēto skaidrās naudas līdzekļu iespējamo pastāvēšanu un to, vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti nav atzinis šos skaidrās naudas uzkrājumus par līdzekļu izcelsmes avotiem.

[11] Tiesa uzskata par nepamatotiem pieteicēja iebildumus par to, ka VID uzlicis par pienākumu pieteicējam iesniegt tiesību normās neparedzētus pierādījumus, kā arī to, ka atbildētājam nav tiesību iejaukties privāto tiesību jomā un apšaubīt Pieteicēja saņemtos dāvinājumus no tuviniekiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants noteic, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

No minētās tiesību normas izriet pieteicēja pienākums iesniegt pierādījumus, kas atspēko VID savāktos pierādījumus un norādītos argumentus.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā izteiktajam viedoklim, ka privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu

nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei (*sal.: Nehl P.H. Principles of Administrative Procedure in EC Law. Oxford: Hart Publishing, 1999, pp.114.-115.*).

Kā arī iepriekš minēto atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2006.gada 13.jūnija spriedumā Nr.SKA–248, . nodokļu administrēšana lielā mērā ir balstīta uz informāciju, ko iesniedz privātpersona, tostarp informāciju, ko privātpersona iegūst no citiem avotiem *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-11, 12.punkts).*

Savukārt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka nodokļu maksātāju pienākums ir ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu obligāto budžeta maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus.

Arī Ministru kabineta 2000.gada 26.septembra noteikumu Nr.331 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" 5.punkta norma noteic: maksātājs papildu deklarācijai var pievienot jebkuru citu informāciju par saviem ienākumiem, izdevumiem, to struktūru un īpatnībām, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt Valsts ieņēmumu dienestam pirms ienākuma aprēķina veikšanas, kas paredz privātpersonai iespēju un tiesības iesniegt informāciju, lai izskaidrotu līdzekļu izcelsmi un izlietojumu, pēc savas jēgas prezumē nepieciešamību tieši nodokļu maksātājam sniegt skaidrojumus par savu ienākumu un izdevumu struktūru.

Pienākuma pārlikšanu uz nodokļu maksātāju nodrošināt pierādījumus par savu ienākumu veidošanos ir pamatota arī no tāda viedokļa, ka tieši pats pieteicējs zina kur un kādā veidā šie ienākumi ir veidojušies. Lai pierādītu ienākumu rašanos, privātpersonai būtu jāiesniedz vai jānorāda uz pierādījumiem par pozitīvu faktu. Savukārt pieprasot pierādījumus par nodokļu maksātāja ienākumiem nodrošināt tikai nodokļu administrācijai, iespējams veidojās situācija, kad, iespējams, jāpierāda būtu negatīva fakta, proti, tāda, kas nekad nav bijis, pastāvēšana, kas ir pretrunā tiesību principam negativae non probantus (negatīvais nav jāpierāda).

Līdz ar to tiesa kā nepamatotu noraida pieteicēja viedokli, ka pieteicējam nav pienākuma pierādīt ienākumus, tai skaitā arī dāvinājumus no tuviniekiem, kā arī iesniegt pierādījumus par ienākumiem, kas gūti vairāk kā pirms pieciem gadiem.

[12] Tiesas ieskatā, lai izlemtu jautājumu par nodokļu maksātāja iesniegtiem pierādījumiem, jāvērtē arī paša nodokļu maksātāja rīcība visā konkrētās lietas izskatīšanas procesā.

Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. No minētās tiesību normas izriet, ka ***tiesa secinājumus var izdarīt tikai pēc tam, kad vispusīgi, pilnīgi un objektīvi ir pārbaudīti pierādījumi lietā.*** Tādējādi, kā Administratīvo lietu departaments jau norādījis vairākos savos spriedumos (*sk., piemēram, 2005.gada 5.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-73 13.punktu un 2005.gada 31.maija sprieduma lietā Nr. SKA-155 10.punktu*), tiesas pienākums ir pārbaudīt pierādījumus par faktiem, kas minēti VID lēmumu pamatojumā, visbeidzot, tiesai ir jāizdara secinājumi par pierādījumu pietiekamību.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmo daļu *iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu*. Turklāt

šī panta otrā daļas noteic, ka iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minētie administratīvajā aktā. Savukārt Administratīvā procesa likuma 160.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

[13] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteicēja apgalvojums par dāvinājuma esamību no *S.M.* Ls 14500 apmērā ***ir vērtējams kritiski*** sekojošu apsvērumu dēļ.

[13.1] VID pamatojoties uz to, ka audita rīcībā nav informācijas par *S.M.* darbavietu, līdz ar to nevar iegūt informāciju par viņas ienākumiem, kā arī no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegtās informācija par laika periodu no 1999.gada līdz 2005.gadam neliecina par to, ka viņai varēja veidoties skaidrās naudas uzkrājumi *(skat. lietas 52., 98., 103., 120.lapa).*

[13.2] No pieteicēja puses *S.M.* 2006.gada 2.novembrī apliecināja VID KRI *(skat. [9.9] punktu)*, ka ir uzdāvinājusi savam dēlam – *V.M.* skaidrās naudas līdzekļus Ls 14500 apmērā, kā arī devusi paskaidrojumus par šīs naudas izcelsmi. 2007.gada 13.augustā atkārtoti apstiprināja dāvinājuma faktu, parakstot Apliecinājumu, kurā apstiprina iepriekš minēto, papildus norādot, ka dāvinājums notika 1998.gada 28.martā, līgumu noslēdza mutiski *(skat. [9.16.2] punktu).*

[13.3] Ņemot vērā konstatēto, atbildētāja argumentus un pieteicēja iebildumus, tiesas ieskatā VID pamatoti nav atzinusi *S.M.* dāvinājumu attiecībā uz Ls 10000, ko iespējams viņa ir saņēmusi mantojumā no savas mātes *L.G.*, jo lietā nav pierādīta dārglietu (zeltlietu) esamība, to saņemšana mantojumā un dārglietu pārdošana, proti, ne *S.M.*, ne arī pieteicējs nav iesniedzis nedz VID, nedz arī tiesā apstiprinošus dokumentus par minēto faktu, vai arī norādījuši uz lieciniekiem vai trešajām personām, kas varētu apliecināt gan pašu faktu, ka *L.G.* nodeva mantojumā *S.M.* dārglietas, gan arī faktu, ka dārglietas tika pārdotas tieši tādā lielā apjomā un par tādu cenu, lai iegūtu Ls 10000 deviņdesmito gadu sākumā. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu pieteicēja tiesības un pienākums ir iesniegt pierādījumus, kas atspēko VID savāktos pierādījumus un norādītos argumentus. Tiesas ieskatā pieteicējs nav iesniedzis ticamus pierādījumus, līdz ar to tiesa dod priekšroku VID pamatojumam.

Attiecībā uz *S.M.* personīgajiem iekrājumiem Ls 4500 apmērā, kurus viņa iespējams ir uzdāvinājusi pieteicējam, tiesas ieskatā minētais fakts ir apšaubāms, jo ne *S.M.*, ne arī pieteicējs nav iesniedzis nedz VID, nedz tiesā apstiprinošus dokumentus par *S.M.* ienākumiem līdz dāvinājuma dienai (1998.gada 28.martam), proti, ņemot vērā, ka VID rīcībā nebija informācijas par *S.M.* darbavietu un viņas ienākumiem līdz 1998.gadam, *S.M.* varēja iesniegt šādu informāciju, piemēram, Darba grāmatiņu, vai arī sniegt citus izsmeļošus paskaidrojumus un pierādījumus par saviem ienākumiem, no kuriem ir izveidojies viņas skaidrās naudas uzkrājumi Ls 4500 apmērā.

Vienlaikus tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja argumentu, ka sniegtā informācija no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras par *S.M.* pensijas apmēru laika periodā no 1999.gada līdz 2005.gadam liecina par to, ka viņai nevarēja veidoties skaidrās naudas uzkrājumi. Minētais laika periods attiecas jau pēc apšaubāmā dāvinājuma notikuma, proti, pēc 1998.gada 28.marta, līdz ar to šim faktam nav nekādas nozīmes lietā.

[14] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteicēja apgalvojums par dāvinājuma esamību no *A.P.* Ls 35000 apmērā ***ir vērtējams kritiski*** sekojošu apsvērumu dēļ.

[14.1] VID pamatojoties uz to, ka *M.Z.* paskaidrojumā nav norādījusi, no kurienes *A.P.* radušies naudas uzkrājumi, un pēc Valsts Zemes dienesta informācijas *A.P.* nekustamie īpašumi nav piederējuši, tad VID apšaubīja minēto dāvinājumu *(skat. lietas 52.-53., 98., 103., 120.-121.lapa).*

[14.2] No pieteicēja puses *M.Z.* 2006.gada 2.novembrī apliecināja VID KRI *(skat. [9.10] punktu)*, ka 1998.gadā *A.P.* viņas znotam *V.M.* uzdāvināja Ls 35000. Kā arī pieteicējs kā pierādījumu minētajam faktam tiesā iesniedza 2007.gada 20.augusta Dāvinājuma līgumu *(skat. [9.21]punktu).*

[14.3] Tiesas uzskata par nepamatotu VID argumentu, ka nekustamā īpašuma esamība vai neesamība fiziskās personas īpašumā ir kritērijs par skaidrās naudas uzkrājuma esamību.

Tiesas ieskatā dāvinājuma esamība ir apšaubāma tieši tāpēc, ka lietā nav nekādas informācijas *(piemēram, apstiprinoši dokumenti vai arī trešo personu paskaidrojumi)* par *A.P.* ienākumiem līdz dāvinājuma dienai (1998.gadam). Arī *M.Z.* nav sniegusi informāciju, no kurienes *A.P.* tika gūti ienākumi, kāda ir šīs skaidrās naudas izcelsme.

Attiecībā uz pieteicēja iesniegto pierādījumu – Dāvinājuma līgumu, tiesa konstatē sekojošo. Dāvinājuma līguma 5.punktā noteikts: „*Puses vienojās, ka dāvinājums izdarīts atlīdzības nozīmē (Civillikuma 1933.pants),* ***sakarā ar M.Z. un citu viņas radinieku sniegtajām materiālajām palīdzībām 1998. un vēlākajos gados****."*

No minētā dāvinājuma neizriet, ka tieši *A.P.* ir cits *M.Z.* radinieks, kas sniedza pieteicējam palīdzību. Kā arī no minētā līguma izriet, ka arī pati *M.Z.* ir sniegusi pieteicēja ģimenei materiālo palīdzību, taču *M.Z.* paskaidrojumos VID iepriekš netika norādīts minētais fakts. Vienlaikus tiesa vērš uzmanību uz apstākli, ka dāvinājums ir noticis tikai pēc tam, kad pieteicējam bija zināms no sākotnējā administratīvā akta par audita rezultātiem *(skat. [9.14] punktu)*, kas bija pieteicējam nelabvēlīgs administratīvs akts. Pieteicējs tikai administratīvā akta pārsūdzēšanas stadijā (2007.gada 20.augustā) dāvina *M.Z.* nekustamo īpašumu atlīdzības nozīmē par saņemto materiālo palīdzību, kas sniegta deviņus gadus atpakaļ, kaut gan no pieteicēja deklarācijām redzams, ka tāda iespēja viņam ir bijusi agrāk.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka arī iesniegtais Dāvinājuma līgums neapstiprina faktu, ka *A.P.* ir dāvinājis 1998.gadā pieteicējam Ls 3500.

[15] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteicēja apgalvojums par dāvinājuma esamību no *Ja.M.* (pēc LR Iedzīvotāju reģistra datiem *M.*) Ls 10600 apmērā ***ir vērtējams kritiski*** sekojošu apsvērumu dēļ.

[15.1] VID savus apsvērumus pamato uz to, ka *Ja.M.* (*M.*) 1997.gadā ir mirusi un līdz ar to nav iespējams pārbaudīt informāciju par viņas ienākumiem, kā arī uz to, ka pieteicējs attiecībā uz vecmātes *Ja.M.* (*M.*) dāvinājumu Ls 10600 apmērā nav pievienojis nevienu citu pierādījumu dokumentu *(skat. lietas 52.-53., 98., 103., 120.lapa).*

[15.2] Pieteicējs pieteikumā, kā arī tiesas sēdē attiecībā uz šo dāvinājumu nav izteicis savu viedokli, savukārt no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs uzskata, ka iepriekš minētais VID arguments nav pamatots, lai apšaubīt minētā dāvinājuma esamību *(skat. lietas 63.lapa).*

[15.3] Tiesa atkārtoti pamatojoties uz teikto sprieduma [11] punktā, atzīst, ka VID pamatoti nav atzinis dāvinājuma esamību no *Ja.M.* (*M.*). Tikai un vienīgi pieteicēja interesēs ir ne tikai paskaidrojumā uzrādīt, ka viņa vecmāte ir uzdāvinājusi skaidrās naudas līdzekļus Ls 10600 apmērā, bet arī jānorāda ticamus argumentus, ka šie paskaidrojumi ir patiesi. Tiesa secina, ka šādus argumentus pieteicējs nav norādījis, līdz ar to tiesa dod priekšroku VID savāktiem pierādījumiem.

[16] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteicēja apgalvojums par dāvinājuma esamību no sava tēva *J.M.* (pēc LR Iedzīvotāju reģistra datiem *M.*) Ls 42500 apmērā ***ir vērtējams kritiski*** sekojošu apsvērumu dēļ.

[16.1] VID norāda, ka nevar gūt apstiprinājumu tam, ka *J.M.* (*M.*) varēja veidoties minētie skaidrās naudas uzkrājumi, jo pēc VID esošās informācijas (AS „Dobeles Dzirnavnieks" paziņojumi aprēķināto, ieturēto un budžetā pārskaitīto IIN ienākuma gūšanas vietā) *J.M.* (*M.*) laika periodā no 1999.gada līdz 2003.gadam nav bijuši oficiāli ienākumi, lai uzkrātu naudas līdzekļus Ls 42500 apmērā. Vienlaikus VID norāda, ka *J.M.* (*M.*) nomira 2003.gada 29.aprīlī, nekustamo īpašumu, kas piederēja šai personai mantoja viņa sieva *H.B.*, kā arī *J.M.* (*M.*) pavisam ir pieci bērni *(skat. lietas 53., 98., 103., 120.lapa).*

[16.2] Pieteicējs nepiekrīt minētajiem atbildētāja argumentiem pamatojoties uz to, ka dāvinājumu savlaicīgi ir norādījis savā deklarācijā. Pieteicēja norāda, ka VID minot darba algas lielumu īsā laika posmā, nesniedz patiesu priekšstatu par cilvēka materiālo stāvokli, kā arī VID uzlicis par pienākumu pieteicējam iesniegt tiesību normās neparedzētus pierādījumus. Pieteicējs norāda, ka viņa tēvs *J.M.* (*M.*) nevarēja iesniegt deklarāciju līdz 2004.gada 1.aprīlim par 2003.gadā veiktajiem darījumiem, jo nomira 2003.gada 29.aprīlī *(skat. [2.6.3] punktu).*

[16.3] Tiesas ieskatā arguments, ka pieteicējs ir deklarējis vienā no savām deklarācijām par 2003.gadu dāvinājumu no *J.M.* (*M.*) *(skat. lietas 156.lapa)* nepiešķir ticamību dāvinājuma esamībai. Pieteicējs nav norādījis ticamus argumentus, kas apstiprinātu ne tikai to, ka dāvinājums ir noticis, bet arī to, ka personai, no kuras pēc pieteicēja paskaidrojumiem ir saņemta nauda, ir bijuši uzkrājumi, kurus viņš būtu varējis uzdāvināt pieteicējam. Proti, ņemot vērā pieteicēja norādīto, ka dāvinājums ir noticis uz mutiskas vienošanās pamata, pieteicējs varēja, bet nav norādījis uz lieciniekiem, kas minēto faktu varētu apliecināt (piemēram, *J.M.*(*M.*) sieva *H.B.*, vai arī citi *J.M.*(*M.*) bērni, kaimiņi, paziņas, u.c. personas, kas tieši nav ieinteresētas VID veiktā audita rezultātā). Kā arī pieteicēja paskaidrojumi par it kā *J.M.*(*M.*) veiktiem darījumiem 2003.gadā un iepriekšējos gados ir ļoti vispārīgi, netiek identificēts neviens darījuma partneris, darījuma norises vieta vai apmērs, kā arī gūtais ienākums

Tiesas ieskatā pieteicējs nav iesniedzis ticamus pierādījumus, līdz ar to tiesa dod priekšroku VID pamatojumam.

[17] Tiesa vērtē atbildētāja apsvērumus pamatojoties uz kuriem VID ir apšaubījis pieteicēja skaidrās naudas uzkrājumu esamību, kurus ir guvis no bijušo viņa rīcībā transportlīdzekļu un traktortehnikas pārdošanas.

Tiesa secina, ka nepastāv strīds, ka pieteicējs laika periodā no 1994.gada līdz 2000.gadam ir iegādājies un atsavinājis 18 transportlīdzekļus (automašīnas), kā arī 1997.-1998.gadā trīs traktortehnikas (divi traktori un piekabe). Lietā pastāv strīds, vai pieteicējs transportlīdzekļus pārdevis tieši par to summu, kuru norāda, kā arī par to, vai iegūtie naudas līdzekļi vēl bija pieteicēja rīcībā 2003.gada un vai šie naudas līdzekļi ir apliekami ar nodokļiem.

[17.1] Attiecībā uz pieteicējam piederošo transporta līdzekļu pārdošanu, VID uzskata, ka konkrētie ieņēmumi nevarēja būt par pamatu uzkrājumiem uz 2004.gada 1.janvāri. VID nav pamata uzskatīt, ka ieņēmumi, kas tika gūti 1994., 1995., 1996., 1997., 1998. un 2000.gadā no automašīnu un traktortehnikas pārdošanas varēja atrasties pieteicēja rīcībā uz 2004.gada 1 janvāri. Turklāt automašīnu pārdošana netika apstiprināta ar darījumu apliecinošiem dokumentiem *(skat. [1.2.3] punktu).*

[17.2] Tiesa konstatē, ka pieteicējs norādot pārdoto transportlīdzekļu iespējamo cenu nav norādījis arī izdevumus (transportlīdzekļa pirkuma cena, reģistrācijas izmaksas, u.t.t.), kurus atņemot no transportlīdzekļa pārdošanas cenas varētu secināt par pietiecēja reālajiem ieguvumiem no transportlīdzekļu pārdošanas. Tiesa secina, ka pieteicējs aprēķinot naudas līdzekļus, kurus viņš ir ieguvis no transportlīdzekļu pārdošanas ir summējis šo transportlīdzekļu pārdošanas summas neatņemot no tām izdevumu summu, līdz ar to veicis nepareizus naudas līdzekļu aprēķinus *(skat. lietas 66.-69.lapa).*

Vienlaikus tiesa secina, ka pieteicējs nekur nav norādījis, ka visi pārdotie īpašumi ir lietoti tikai un vienīgi savām vajadzībām. Tiesa konstatē, ka transportlīdzekļi, kuri iekļauti darījumu apgrozījumā 1994.-2000.gadā, pieteicēja īpašumā atradās neilgu laiku, pēc tam tie tika atsavināti *(skat. 70.-71.lapa)*, proti, gan reģistrēti un atsavināti tajā pašā dienā, gan arī ilgākā laika periodā, pārsvarā mēneša laikā.

Tādējādi secināms, ka faktiski pieteicējs minētos transportlīdzekļus iegādājās nevis savām vajadzībām, bet gan to pārdošanai pret atlīdzību. Minēto apstiprina salīdzinoši īsais laiks, kādā kustamie īpašumi – transportlīdzekļi ir bijuši pieteicēja īpašumā.

Līdz ar to ir tiesa uzskata, ka iepriekš minētais nepārprotami liecina par to, ka pieteicējs pārdodot transportlīdzekļus no 1994.gada savlaicīgi nav reģistrējies VID kā saimnieciskās darbības veicējs. No lietā esošiem materiāliem izriet, ka pieteicējs saimniecisko darbību reģistrējis tikai 2006.gada 3.janvārī (reģistrācijas apliecība Nr.BH 0001367).

[17.3] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu *iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus*, un tas sastāv no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.[1]daļa noteic, ka *par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību*.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāts, ja īpašums ir iegādāts nevis personiskajai lietošanai, bet gan realizēšanai citām personām, šāda īpašuma pārdošanu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē nevar uzskatīt par sava īpašuma pārdošanu. Tas ir īpašums, kas iegādāts un pārdots saimnieciskās darbības ietvaros. Pretējā gadījumā par sava īpašuma pārdošanu varētu uzskatīt jebkuru tirdzniecību, kuras ietvaros īpašnieks tirgotos ar preci, kas iegādāta par saviem līdzekļiem. Šāda interpretācija būtu pretēja likuma jēgai un mērķim un tālab nav izmantojama *(sk. Senāta 2005.gada 13.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-217 17.punktu).*

Tiesa atzīst, ka pieteicēja veiktie kustamā īpašuma (transportlīdzekļu) pārdošanas darījumi nav uzskatāmi par sava īpašuma pārdošanu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē. Tādējādi tiesa uzskata, ka pieteicēja darbības, veicot kustamā īpašuma pārdošanas darījumus 1994.-2000.gadā, ir uzskatāmas par saimniecisko darbību likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.[1]daļas un Komerclikuma 1.panta trešās daļas izpratnē.

Tiesas ieskatā, pieteicēja darbības, iegādājoties un pēc īsa laika pārdodot transporta līdzekļus, vērtējamas kā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta a) apakšpunktā noteiktais izņēmums, proti, kā ienākumu gūšana no pārdošanai iegādātu lietu pārdošanas.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa uzskata, ka nav pamatota pieteicēja atsaukšanās uz personīgiem uzkrājumiem no sava īpašuma pārdošanas, jo pieteicējs

pats ir iesniedzis dokumentus, no kuriem redzams, ka iegādātie transportlīdzekļi pieteicēja īpašumā ir bijuši īsu laika posmu, kas ļauj izdarīt secinājumu, ka transporta līdzekļi bija iegādāti pārdošanai, proti, saimnieciskās darbības veikšanai, līdz ar to ienākumi, kas iegūti no transportlīdzekļu pārdošanas ir ar nodokli apliekamie pieteicēja ienākumi.

[18] Attiecībā uz pieteicēja gūtiem ienākumiem no traktortehnikas pārdošanas 1997.-1998.gadā, tiesa norāda sekojošo. Pieteicējs apgalvo, ka minētie ienākumi bija saglabājušies no traktortehnikas pārdošanas uz 2003.gada sākumu, savukārt atbildētājs nepiekrīt minētajam.

Tiesa izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteicēja apgalvojums par skaidrās naudas uzkrājumu esamību uz 2003.gada sākumu no traktortehnikas pārdošanas ***ir vērtējams kritiski*** sekojošu apsvērumu dēļ.

VID sākotnējā un atkārtotā informācijā par fizisko personu *V.M. (Analītiskais apraksts fiziskai personai)(skat [9.7] un [9.11] punktu)* pamatojoties uz sniegto informāciju no Zemesgrāmatu nodaļas ir konstatējis, ka laika periodā no 1999.gada līdz 2001.gadam*(ieskaitot)* pieteicējs ir iegādājies trīs nekustamos īpašumus: *„/Nosaukums/" (/kadastra numurs/, 20.01.1999.)* par Ls 6000, *„/Nosaukums/" (/kadastra numurs/, 11.07.2001.)* par Ls 5000, *„/Nosaukums/" (/kadastra numurs/ 10. un 11.12.2001.)* par Ls 8300, kopsummā par Ls 19800 *(skat. lietas 205.-206., 214.-215.lapa)*. Savukārt traktortehniku pieteicējs ir realizējis kopā par Ls 3250, nenorādot saistīto ar tiem izdevumu summas.

Ņemot vērā konstatēto, tiesa atzīst, ka iespējamība, ka pieteicējs glabājis neizmantotus ieņēmumus līdz 2003.gada sākumam, kurus ieguvis no traktortehnikas pārdošanas 1997.-1998.gadā, ir mazticams apgalvojums pēc būtības, bez tam to neapstiprina citi pierādījumi.

[19] Kā jau iepriekš minēts likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka nodokļu maksātāja obligātu pienākumu ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 7.pants noteic, ka nodokļu maksātāja gada ienākums ir visa taksācijas perioda laikā iegūto naudas, naturālo vērtību un saņemto pakalpojumu kopums.

Savukārt atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 15.panta otrajai daļai *(redakcijā, kas bija spēkā audita veikšanas laikā)*, nodokļa likme, kas jāmaksā no gada apliekamā ienākuma, ir 25 procenti.

Izvērtējot Lēmumā minēto pamatojumu, tiesa nesaskata Lēmumā materiālo un procesuālo normu pārkāpumus vai matemātiskā aprēķina kļūdas, nosakot papildu nomaksai budžetā aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli. Līdz ar to tiesa uzskata, ka Lēmums daļā par aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli ir tiesisks.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 28.panta 1.punkts nosaka, ka maksātāja pienākums ir šajā likumā noteiktajos termiņos un kārtībā sastādīt un iesniegt Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajai iestādei pēc savas dzīvesvietas deklarāciju vai paziņojumu.

[20] Izvērtējot Lēmumu daļā par aprēķināto soda naudu, tiesa atzīst, ka tas ir tiesisks un pamatots.

Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa *(redakcijā 2004., 2005.gadā)* noteic, ka, gadījumā, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāms saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$ panta pirmā daļa (redakcijā 2004., 2005.gadā) noteic, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa, nokavējuma nauda un *soda nauda atbilstoši* likumā "Par nodokļiem un nodevām" *noteiktajam apmēram.*

Tādējādi no tiesību normām izriet, ka par pieteicēja izdarīto pārkāpumu 2004., 2005.gadā bija paredzēts piemērot soda naudu 100% apmērā, atbildētājs soda naudas noteikšanai ir piemērojis regulējumu, kas bija spēkā brīdī, kad pieteicējam bija pienākums iesniegt deklarāciju un nomaksāt nodokli.

Tā kā pieteicējam soda nauda ir aprēķināta atbilstoši citētajai tiesību normai, tad Lēmums daļā par aprēķināto soda naudu ir atzīstams par tiesisku un pamatotu.

[21] Vērtējot pieteicējam aprēķinātās nokavējuma naudas pamatotību, tiesa norāda tālāk minēto.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 22.punkts noteic, ka nokavējuma nauda ir procentu maksājums par nodokļu samaksas termiņa nokavējumu. Tādējādi nokavējuma nauda tiek aprēķināta par termiņā nesamaksātajiem nodokļiem valsts budžetā.

Minētā likuma 29.panta otrā daļa paredz, ka par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Audita pārskatā ir atspoguļots nokavējuma naudas aprēķins (periods, summa, procentu likme). Lēmumā veicot grozījumus VID KRI direktora lēmuma daļā, pieteicējam nokavējuma nauda tika pārrēķināta, un konkrēti, nokavējuma nauda par 2004.gadu aprēķināta no 2005.gada 19.aprīļa līdz 2007.gada 27.aprīlim (738 dienas) Ls 4155,22 apmērā un par 2005.gadu aprēķināta no 2006.gada 19.aprīļa līdz 2008.gada 27.aprīlim (373 dienas) Ls 1220,63 apmērā.

Tiesa uzskata, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrās daļas mērķis ir nodrošināt efektīvus nodokļu maksājumus valsts budžetā, tas ir, panākt lai nodokļu maksātāji normatīvajos aktos paredzētos nodokļus un nodevas budžetā samaksā savlaicīgi un pilnā apmērā. Tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā atbildētājam ir bijis tiesisks pamats aprēķināt pārsūdzētajā Lēmumā norādīto nokavējuma naudu par savlaicīgi nesamaksāto IIN jo, kā jau iepriekš secināts, nodokļu pamatparāda aprēķins ir veikts pareizi.

Pamatojoties uz iepriekš minētajām tiesību normām, tiesa uzskata apstākli, ka persona nav nomaksājusi IIN no visiem gūtajiem ienākumiem, par pamatu, lai VID piemērotu minētajās tiesību normās norādītās sankcijas. Līdz ar to daļā par aprēķināto nokavējuma naudu Lēmums ir atzīstams par pamatotu.

[22] Tiesa, izvērtējot pieteicēja argumentus par to, ka pārbaudes sākumu nevar uzskatīt 2007.gada 27.aprīli, jo pieteicējam tikušas pieprasītas papildu deklarācijas

2006.gada 29.maijā pieprasījumā Nr.5.-1.2.-8/4226 par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2003., 2004. un 2005.gadu *(skat.[2.1] punktu)* atzīst par nepamatotu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[22.1] Pieteicējs uzskata, ka VID 2006.gada 29.maija vēstule Nr.5.-1.2.-8/4226 satur visas administratīvā akta pazīmes un radījis tiesiskas sekas – pārbaudes sākšanu. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka lēmums par audita (pārbaudes) rezultātiem bija jāpieņem līdz 2006.gada 27.augustam, kas netika darīts.

[22.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta trešo daļu ***administratīvais akts*** ir uz āru vērsts tiesību akts, ko iestāde izdod publisko tiesību jomā attiecībā uz individuāli noteiktu personu vai personām, nodibinot, grozot, konstatējot vai izbeidzot konkrētas tiesiskās attiecības vai konstatējot faktisko situāciju.

Atbilstoši citētai tiesību normai VID 2006.gada 29.maija vēstuli Nr.5.-1.2.-8/4226 nevar uzskatīt par administratīvo aktu, jo ar to pieteicējam netiek nodibinātas, grozītas, konstatētas vai izbeigtas konkrētas tiesiskās attiecības, proti, ar minēto vēstuli pieteicējam netiek radītas tiesiskas sekas.

[22.3] Konkrētajā gadījumā likumdevējs ir paredzējis piemērot speciālās tiesību normas, no kurām izriet gan atbildētāja tiesības, gan pieteicēja pienākums, un proti.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešo daļu *atbildētājam bija tiesības pieprasīt pieteicējam* iesniegt gada ienākumu deklarācijas par 2004., 2005.gadu un papildu deklarācijas par 2003., 2004. un 2005.gadu. Atbildētājs ar 2006.gada 29.maija vēstuli ir pieprasījis iesniegt deklarācijas un papildu deklarācijas par minētajiem gadiem.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punktam, *nodokļu maksātāja pienākums ir ziņot par visiem saviem ienākumiem*, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, *uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus*.

2006.gada 12.jūnijā pieteicējs iesniedza VID KRI deklarācijas par pieprasītiem gadiem.

[22.4] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 10.punktā noteikts, ka nodokļu administrācijas pienākumos ietilpst ***pieņemt lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu*** un ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms tās uzsākšanas rakstveidā informēt nodokļu maksātāju par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, norādot nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienu, revīzijas (audita) termiņu, pārbaudāmos nodokļus, nodokļu deklarācijas posteņus, pārbaudāmās nodevas vai citus valsts noteiktos maksājumus un taksācijas periodus.

Kā redzams no lietas materiāliem, VID, lai varētu pieņemt pamatotu lēmumu par pieteicējam nodokļu audita veikšanu, vispirms ir veicis gan sākotnējo, gan atkārtoto informāciju par fizisko personu *V.M. (Analītiskais apraksts fiziskai personai) (skat,[9.7], [9.11]punktu).* Un tikai atkārtoti apkopojot informāciju par pieteicēja izdevumiem un ieņēmumiem, VID komisija secina, ka pieteicējam ir nepieciešams veikt nodokļu auditu par 2004. un 2005.gadu uz aprēķina pamata (saskaņā ar 2006.gada 19.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.780 17.punktu) atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai par pieteicēja darījumiem noteikt ar nodokli apliekamo ienākumu, ***ieteicot iekļaut V.M. 2007.gada 2.ceturkšņa audita plānā*** *(lietas 213.-221.lapa).*

Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 5.panta otrās daļas 4.punktu, Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktors pieprasa veikt jebkura Valsts ieņēmumu dienesta attiecīgās teritoriālās iestādes kontrolei pakļautā nodokļu maksātāja nodokļu (nodevu) aprēķinu un nodokļu (nodevu) maksājumu revīziju (auditu).

Tādējādi tiesa secina, ka VID KRI direktors, ņemot vērā VID rīcībā esošo un iegūto informāciju no pieteicēja, ar 2007.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1-4/1117 nolemj veikt pieteicējam iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par 2004., 2005.gadu ***no 2007.gada 27.aprīļa.***

Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs VID KRI direktora 2007.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1-4/1117 saņēmis savlaicīgi, proti, ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms nodokļu revīzijas (audita) veikšanas.

[22.5] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešā daļa noteic, ka nodokļu administrācija pieņem lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem ne vēlāk kā 90 dienu laikā no nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienas, izņemot gadījumus, kad nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir pagarinājusi lēmuma pieņemšanas termiņu atbilstoši šā panta 3.[1] daļai.

Kā redzams no lietas materiāliem, VID KRI direktora 2007.gada 4.aprīļa lēmumā Nr.1-4/1117 audita uzsākšanas diena noteikta 2007.gada 27.aprīlis, audits pabeigts un pieņemts lēmums par *V.M.* nodokļa audita rezultātiem 2007.gada 19.jūlijā, tas ir, 85 dienas. Tādējādi, secināms, ka nodokļu administrācija ir rīkojusies atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām, nepārkāpjot likumā noteiktos termiņus.

Apkopojot iepriekš minēto, tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja minēto sprieduma [2.1] punktā argumentu, ka audits tika uzsākts gan ar VID KRI direktora 2006.gada 29.maija vēstuli Nr.5.-1.2.-8/4226, gan atkārtoti ar VID KRI direktora 2007.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.1-4/1117.

[23] Tiesa, izvērtējot pieteicējs iebildumus par to, ka atbildētājs administratīvā procesa pirmstiesas izskatīšanas gaitā VID neesot uzklausījis pieteicēja viedokli, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto *(skat.[2.7]punktu),* uzskata tos par nepamatotiem sekojošo apsvērumu dēļ.

[23.1] Pieteicējs iebilst, ka Lēmumā netika norādīti iemesli pieteicēja viedokļa nerespektēšanai, pieteicējam pieņemts nelabvēlīgs administratīvais akts neievērojot ne tikai likumdošanas akti, bet arī vispārējo tiesību principi.

[23.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmo daļu, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Arī no nodokļus regulējošiem normatīvajiem aktiem izrietēja, ka pirms nodokļu audita pabeigšanas tiek uzklausīts nodokļu maksātāja viedoklis, iebildes un argumenti attiecībā uz nodokļu auditā konstatētajiem pārkāpumiem.

Uzklausīšana iestādē nepieciešama faktisko apstākļu noskaidrošanai, lai varētu pieņemt objektīvu lēmumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākos spriedumos, atsaucoties uz juridisko literatūru, ir norādījis, ka administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem un ka loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu *(skat., piemēram, Senāta 2004.gada 7.septembra spriedumu lietā Nr. SKA-120 un 2005.gada 7.jūnija spriedumu lietā Nr.171).*

Tādējādi, lemjot par to, vai iestādes administratīvais akts atbilst procesuālajām tiesību normām, būtiski ir noskaidrot, vai ir ievērotas APL 62.panta pirmās daļas normas prasības par administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšanu.

[23.3] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem izriet, ka atbildētājs ir vērtējis gan pirms audita, gan arī audita veikšanas laikā saņemtos no

pieteicēja pierādījumus, argumentus un iebildumus. Tie tika vērtēti arī pieņemot sākotnējo lēmumu par pieteicēja nodokļu audita rezultātiem, kā arī VID KRI direktora lēmumos.

Tiesa konstatē, ka pārsūdzētajā Lēmumā tiek atreferēti VID KRI direktora argumenti un secinājumi par pieteicēja pierādījumiem un iebildumiem, kurus VID ģenerāldirektors Lēmumā izvērtējot, atkārtoti sīkāk nedetalizējot, uzskata par pamatotiem. Tiesa konstatē, ka Lēmumā VID ir vērtējis gan pieteicēja norādītās ziņas par uzkrājumiem Ls 42 500 apmērā (dāvinājumu no tēva), Ls 10 600 apmērā (dāvinājumu no vecmātes), Ls 14 500 apmērā (dāvinājumu no mātes), Ls 35 000 apmērā (dāvinājumu no *A.P.*), personīgos iekrājumus, bet nav tos atzinis par līdzekļu avotiem. Proti, ziņas par saņemtiem dāvinājumiem nav uzskatījis par ticamām, tā kā šādi dāvinājumi saskaņā ar tiesību normām nebija norādīts pieteicēja gada ienākumu deklarācijā – pieteicējs par 1997., 1998. ienākumu gada deklarācijas nebija iesniedzis, kā arī iesniedzis deklarācijas par vienu taksācijas gadu vairākas reizes ar dažādiem saturiem. Savukārt par pieteicēja personīgiem iekrājumiem atbildētājs Lēmumā norāda, ka nav pamata uzskatīt, ka ieņēmumi, kas tika gūti laika periodā no 1994.-2000.gadā no automašīnu un traktortehnikas pārdošanas, varēja atrasties pieteicēja rīcībā uz 2004.gada 1.janvāri, kā arī automašīnu pārdošana netiek apstiprināta ar darījumu apliecinošiem dokumentiem (norādīta to vērtība sarakstā).

Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs ierobežojis pieteicēja tiesības un administratīvajā aktā nav vērtējis kādus pieteicēja iesniegtos dokumentus un sniegtās ziņas par faktiem. Šajā sakarā nepamatota ir pieteicēja atsaukšanās uz Satversmes tiesas 2007.gada 11.aprīļa spriedumu lietā Nr.2006-28-01 *(skat.[2.4] punktu).*

Tas, ka pieteicējs nepiekrīt atbildētāja secinājumiem un argumentiem, nav pamats uzskatīt, ka atbildētājs nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto uzklausīšanas principu.

[24] Vērtējot Lēmumu kopsakarā ar tiesību normām, tiesa konstatē, ka Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētāja kompetencei. Tiesa nekonstatē materiālo un procesuālo normu pārkāpumus. Lēmums izdots, ievērojot noteikto formu un pamatots ar konkrētām tiesību normām, līdz ar to nav pamatots minētais pieteicēja arguments sprieduma [2.5] punktā.

Tiesas vērtējumā citi pieteicēja izteiktie argumenti nevar ietekmēt tiesas secināto par iedzīvotāju ienākuma nodokļa, sodas naudas un nokavējuma naudas uzrēķina pamatotību.

Apkopojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 18.oktobra lēmums Nr.19/37313 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par tā atcelšanu nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251., 289. - 291.pantu

n o s p r i e d a:

noraidīt *V.M.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 18.oktobra lēmuma Nr.19/37313 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā, Lielā ielā 4, Liepājā.

Tiesnese A.Kudrēviča